

Изгорил косъма. Хоп – излезнал един арап.

– Какво искаш?

– Искам хубави дрехи, един кон!

Веднага арапът му ги дал. Кон, дрехи, друго. После какво му казал – скрил се. Отишъл в бръснарницата. Сложил го да работи там.

Наегрели домати, пиперките...

Царската дъщеря видяла как я гледа оня...

Тоя, гдето ходи с шкембе на главата.

– Келеш!

– Какво има? Какво казваш?

– Ще стоиш тук, в бръснарницата. Днес има пазар. Аз ще отида да продам малко домати, малко пиперки. Да взема малко пари.

– Иди, бе! Иди!

Отишъл той. Оня извадил косъма. Изгорил го. Излезнал арапът. Момчето гледа отгоре.

– Искам един хубав кон! Дрехи, всичко! Веднага!

Облякъл се и яхнал коня. Завел го на пазара.

Оня седял, седял. Развалил се пазарът. Качил се на коня – „ууп“, в бръснарницата. Конят се изгубил. Сложил си пак шкембето, както правил. Скрил се в долапа.

Дошъл големият.

– Келеш!

Той бил забравил коня пред бръснарницата и всичко се счупило.

– Какво има, бе?

– Къде си, бе?

– Дошъл тук с един кон и всичко счупил!

– О! Колеги! При мене беше на пазара. Нищо не продаде. Държах му коня. При мен беше.

За царя какво да направи. Взел една кокошка, напълнил я с жълтици.

– На Келеша ще дадете!

Взел една кокошка, дал я на Келеша и казал:

– Вземи я за теб!

Най-после царската дъщеря поискала да се ожени. Когато удари с ябълката, той щял да бъде царски зет. Не ги ударила с ябълката.

Царят казал:

– Да минат всички: слепи, криви, крастави, всички да минат!